

Toetrede

Liturgie van die Lig

Woorddiens

Lesing 1: Job 38:1-7 (1953)

¹ DAARNA het die HERE Job uit 'n storm geantwoord en gesê:

² Wie maak die raadsbesluit daar tot duisternis met woorde sonder kennis?

³ Gord dan soos 'n man jou heupe — dan sal Ek jou ondervra, en onderrig jy My.

⁴ Waar was jy toe Ek die aarde gegrand het? Gee te kenne as jy insig het.

⁵ Wie het sy afmetinge bepaal? — jy weet dit mos! Of wie het daarvoor die meetsnoer gespan?

⁶ Waar is sy fondamentklippe op ingesink? Of wie het sy hoeksteen gelê?

⁷ Toe die môresterre saam gejubel en al die seuns van God gejuig het?

Broodjies vir die Pad

Love is not an issue in God's declaration to Job. Thomas Oord reminds us that theologians have often chosen power over love as God's defining characteristic and relationship to the world. "What if" love and not power had been the motivation of God's message through the whirlwind. Of course had love been God's way with the universe and mortals, Job would never have been the object of a contest between God and the Inquisitor Satan. Love does not objectify, nor does it seek to win an argument at the expense of others' well-being. Still, this theophany might have gone in a different direction had love been God's primary characteristic – along with wisdom – in the creative process.

Perhaps, God would have said: "I didn't create the rule book you follow. There is no absolute calculation of acts and consequences. I don't choose to differentiate between the righteous and unrighteous. In the order of things, what we do matters and what happened to you matters to me. I mourned the death of your children; I sat beside you in the trash heap; I sought to comfort you with a quiet presence in your misery; and I sought to soothe your wife's pain. My love surrounds you, but I can't guarantee life will always be easy. Things happen that I cannot fully control and that I would not have chosen. I loved your children; I would never kill them, but I was with them when they died, giving comfort and care."

<http://processandfaith.org/resources/lectionary-commentary/yearb/2012-10-21/proper-24>

Do you know the incarnate God? In our world of loneliness and despair, there is an enormous need for men and women who know the heart of God, a heart that forgives, cares, reaches out and wants to heal.

~ Henri Nouwen

Christelike dogmatiek gepresenteerd

AMSTERDAM – Aan de VU in Amsterdam is donderdag de "Christelike dogmatiek" van prof. dr. G. van den Brink en prof. dr. C. van der Kooi gepresenteerd. Vicepresident van de Raad van State mr. J. P. H. Donner nam het eerste exemplaar in ontvangst.

De meeste aanwezigen leken het er donderdag over eens: het boek van de twee VU-systematici heeft het in zich om het nieuwe dogmatische standaardwerk na het "Christelijk geloof" van H. Berkhof te worden.

Tijdens de presentatie spraken naast mr. Donner ook synodepres ds. P. Verhoef van de □Protestantse Kerk en prof. dr. □W. Janse, decaan van de theologische faculteit van de VU.

Prof. Van der Kooi was blij het boek aan Donner te mogen overhandigen. „U dient op uw positie bij het hoogste adviesorgaan van de regering in uitzonderlijke zin het publieke belang. Dat geloof in het publieke domein een rol moet en mag spelen, is steeds minder vanzelfsprekend.” Ook prof. Janse toonde zich verheugd met de komst van de oud-minister. „U onderstreept daarmee dat religie en de theologische doordenking ervan relevant zijn.” Hij hoopte verder op een „spoedige vertaling” van het werk.

Donner las het vuistdikke boek de afgelopen twee weken „op de wijze waarop een minister leert lezen”, en memoreerde dat de presentatie plaatsvond op de dag van de herroeping van het Edict van Nantes, in 1685. „Dat was een moment waarop de gemeente werd teruggeworpen op het gebed en het geloof alleen. De hulp van wereldse kant viel weg. Op zulke momenten is oriëntatie zoals die in dit boek gegeven wordt van veel belang.”

De politicus stelde wel de vraag of het boek nu echt de vragen die onder burgers leven oppakt. „We moeten ons realiseren dat we in een omgeving leven waarin men het niet zozeer oneens is met de kerk, maar die gewoon niet relevant meer vindt. Zelfs de vraag naar het waarom van het lijden lijkt minder te spelen. Van de overheid wordt verwacht om als de nieuwe voorzienigheid te voorzien in het geluk waar we zogenaamd recht op hebben.”

Een dogmatiek moet volgens Donner „zó veel bestaansverheldering bieden dat mensen als de Samaritaanse vrouw gaan zeggen: „Kom mee, er is iemand die alles van me weet, zou dat niet de Messias zijn?””

Zonder dogmatiek gaat het niet, aldus Donner, omdat mense dan blywen „vastzitten” in meningsverskillen. „Maar het tegendeel komt ook voor, dat mense elkaar met het dogma de kerk uitvechten. Protestantse hebbende neiging om dogmatiek zo ongeveer te sien als wetgeving in die staat, als een instrument om elkaar de maat te nemen, en niet als een steiger om elkaar op te bouwen. Dat is die verleiding van die rede. Die individuele oortuiging is iets gewordende waaraan elke gemeenskapszin onderworpen wordende.”

Hij hekelde die tendens om religie te weren uit die publieke domein. „Die meeste westerse waardende vindende hun oorsprong in die christelike denke, en niet, zoals men wel beweerde, in die Griekse. Alleen die hoge waardering voor die denke komde uit Griekenland, en juist dat punt bleek een swakke skakel. Ook die aandagte voor die individu is opgekomen uit die christelike middeleeuwendende.”

http://www.refdag.nl/kerkplein/kerknieuws/christelike_dogmatiek_gepresenteerd_1_684295

PKN lanceert eigen internetkerk

UTRECHT – Die Protestantse Kerk in Nederland (PKN) begindende een eigen internetkerk. Die digitale kerk moet halverwege 2013 online gaan.

Op dit moment wordde gezocht naarde internetpastor, die samen met een communitymanager en een webredakteur die kernteam vormde van die nuwe internetkerk Mijnerk.nl.

Die digikerk is een van die honderd pioniersplekke die die PKN die komende jare wil opzetde. Het is die bedoeling dat rond mijnerk.nl een digitale christelike gemeenskap ontstaade.

„Die doelgroep van die internetkerk bestaade uit mense die geen binding hebbende met die kerk, maar ook teen lewensvraende aanslopede en daarde wat mee willen doende”, verklaarde een voorlichter van die PKN. „Met name in onzekere tijeende zoals nu lopede mense teen vraende aansal: Wat is die doel van mijn lewende?”

Die initiatiefnemende hebbende geen doelstellende geformuleerde ower die aantal besoekende van die internetkerk. „Binnen vijf jaar zo’n 10.000 internetkerkgangende lijkt ons mooi.”

http://www.refdag.nl/kerkplein/kerknieuws/pkn_lanceert_eigen_internetkerk_1_684020

Brood vir die Pad

Nuttiger en nuttiger... tot niks oorbly

deur Wilhelm Jordaan

Hy ervaarde die toekenning van die UJ-debutprys vir sy kortverhaalbundel Alfabet van die voëls as “‘n brawe soort viering van nutteloseheid”. So sê die skrywer S.J. (Fanie) Naudé (Beeld, 15 Oktober).

Waarmee hy bedoel die ganse lewe, ook die skryfwêreld en universiteitswese, is aande die markstelsel se ekonomiese

waardende uitgelewerde: Wat nie goeie sake in die nie, die nie bestaansreg nie; is aldus sonder nut. Nuttelos.

Sulke opvattinge lê aande die wortel van ’n gestadige intellektuele bankrotskap.

So byvoorbeeld die groot universiteitsdepartementede deur kruissubsidie gesorg kleiner vakgebiede word, weens hul algemeen vormende waarde, in stand gehou. Dit is vakke soos die tale (klassiek en modern), literêre teorie, klassieke kultuur, filosofie en geskiedenis.

Die owerheid se onderwysbenadering maak dit tans egter moeilik – só dat verskeie kleiner vakke algaande afgeskaf is, of kwyn, of so aangepas is onder die druk van “praktiese relevansie” dat hul vormende waarde ’n hersenskim is.

So herinner ek my aande ’n universiteit se raadsvergadering enkele jare gelede toe intellektuele verarming teen sprake was. Daarde is gepleit vir die behoud van klein vakgebiede, maar telkens die ’n gesiene grootbaas uit die sakewêreld meedoënloos gevra: Is daarde getalle wat dié vakke se voortbestaan regverdig?

En met ’n betersweterige glimlagge die hy aande handjiewol protesteerde die markplein se “heilige waarheid” verkondigde: “Net een reël geld: Wat nie geld maak nie, word toegemaak”.

Wat nou sienderoë verlore gaan, is die universiteit se eeue oue tweeledige taak – om die net jong mense vir ’n werk voor te berei nie, maar om hulle ook te begelei tot volronde mense met lewensvormende waardende.

Universiteite en skole toonde toenemende geletterde armoede: leerde wat nie behoorlik kan lees en skryf nie. Gevolglik kom dinge soos ’n grammatika-sku sms-taal al hoe meer in studente se werkstukke en eksamenvraestelle voor; dikwels gedra deur ’n loslitterige, facebookerige, twitterige skryfrant.

Dosente moet dikwels raai wat studente met hul “kodetaal”bedoel. En studente is verbaas dat dit (sommige) dosente omkrap.

Dit is of studente hul kennis, en miskien die lewe self, in klein grepies taal bedink – flentertjies gedagtes wat op een of ander magiese manier ’n samehangende geheel sal word.

Wanbenutting van die internet vererger die saak. Leerde is vaardige versamelaars van stukkies en brokkies kennis, maar weet nie hoe om die knolle van die sitroene te onderskei nie.

En ook nie hoe om, sonder copy-en-paste, ’n betekenisvolle teks te skryf wat ook ’n eie kritiese standpunt stel nie.

So kan mens aangaan terwyl jy vermoed geletterde armoede sal oplaas triomfeer: Allernuttig. Allerverskralend.

<http://www.beeld.com/Rubrieke/WilhelmJordaan/Nuttiger-en-nuttiger-tot-niks-oorbly-20121016>